

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 374/2025
11.06.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Александра Степановића, Татјане Вуковић, Светлане Томић Јокић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због противправног дела које је у закону одређено као кривично дело убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Бојана Пантовића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Суботици К. 56/20 (VIII-48 бр.12/24) од 05.09.2024. године и Кв. 374/24 од 20.01.2025. године, у седници већа одржаној дана 11.06.2025. године, једногласно, донео је:

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Бојана Пантовића, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Вишег суда у Суботици К. 56/20 (VIII-48 бр.12/24) од 05.09.2024. године и Кв. 374/24 од 20.01.2025. године и предмет враћа првостепеном суду на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Вишег суда у Суботици К. 56/20 (VIII-48 бр.12/24) од 05.09.2024. године одбијен је захтев браниоца окривљеног за исплату награде и нужних издатака за одбрану окривљеног у кривичном поступку који се води пред Вишим судом у Суботици К.56/20.

Решењем Вишег суда у Суботици Кв. 374/24 од 20.01.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног изјављена против решења Вишег суда у Суботици К. 56/20 (VIII-48 бр.12/24) од 05.09.2024. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Бојан Пантовић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијана решења и предмет врати на поновно одлучивање или их преиначи и окривљеном досуди износ тражених трошкова.

Врховни суд је, на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без

обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Бојана Пантовића је основан.

Основано бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости указује да су побијаним решењима повређене одредбе Законика о кривичном поступку које регулишу признавање трошкова браниоцу из разлога што није могуће обавезати окривљеног да сноси трошкове кривичног поступка у ситуацији када је већ правноснажно одлучено да трошкове кривичног поступка сноси суд, на који начин је учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Наиме, из списка предмета произилази да је решењем Вишег суда у Суботици К. 56/20 од 26.10.2020. године према окривљеном АА, због извршеног противправног дела које је у закону одређено као кривично дело убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. КЗ изречена мера безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи. Истим решењем је одређено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава органа поступка.

Надаље, из списка предмета произилази да је првостепени суд, а затим и другостепени (одбијајући као неосновану жалбу браниоца окривљеног изјављену против првостепеног решења), одбио захтев браниоца за накнаду трошкова кривичног поступка на име трошкова одбране окривљеног у правноснажно окончаном кривичном поступку, са образложењем да кривични поступак према окривљеном није обустављен, нити је одбијена оптужба, односно да окривљени није ослобођен од оптужбе, те да тиме нема законских услова да нужни издаци и награда браниоца окривљеног падају на терет буџетских средстава већ на терет заступаног лица, а посебно што бранилац није био постављен као бранилац по службеној дужности, већ по пуномоћју.

Међутим, Врховни суд налази да су у конкретном случају, нижестепени судови поступили противно одредбама Законика о кривичном поступку и донели одлуку супротну правноснажној одлуци – решењу Вишег суда у Суботици К. 56/20 (VIII-48 бр.12/24) од 05.09.2024. године, које је у правном поретку изједначено са пресудом, а којим је према окривљеном АА изречена мера безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи због противправног дела у закону одређеног као кривично дело убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. КЗ и којим је јасно одлучено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава органа поступка.

По оцени Врховног суда, у предметном поступку није могуће обавезати окривљеног или било који други процесни субјекат осим суда да сноси трошкове кривичног поступка, обзиром да је свака одлука о трошковима кривичног поступка која је другачија од одлуке о трошковима донете у правноснажном решењу о изрицању мере безбедности, супротна правноснажној судској одлуци којом је већ одлучено да трошкови падају на терет буџетских средстава суда, а када би суд, у накнадно донетом решењу одлучио у смислу члана 264. став 1. ЗКП, таква одлука би била на штету окривљеног.

Због учињене повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, Врховни суд је усвојио као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, укинуо побијана решења и предмет вратио првостепеном суду, на поновно одлучивање.

У поновном поступку, суд ће отклонити повреду закона на коју је указано овом пресудом и с тим у вези утврдити висину награде и нужних издатака браниоца, а у складу са одредбама Законика о кривичном поступку и одредбама Тарифе о наградама и накнади трошкова за рад адвоката и донети правилну и закониту одлуку.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић